

РЕШЕНИЕ

№ 967

гр. София, 18.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Силвия Житарска

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11009** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение № 478/ 15. 09. 2021 г., постановено по НАХД № 6605/ 2021 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 12-ти състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-268/ 12. 04. 2021 г. издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на дружеството на основание чл. 221, ал. 8, т. 3, предл. 1-во във вр. с ал. 1, т. 3 от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ за извършено нарушение на чл. 100о¹, ал. 2 във вр. с ал. 4, във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. 1-во, предл. 1-во във вр. с ал. 4 от ЗППЦК във вр. с § 45, т. 1 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците /ЗМДВИПОРНСПП/ е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева.

В касационната жалба са изложени доводи, че решението на СРС е неправилно, като е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Моли се решението

на СРС да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Й., която поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорвания съдебен акт.

Ответникът – Комисия за финансов надзор, в съдебно заседание се представлява от юрк. Г., който оспорва касационната жалба и моли да бъде отхвърлена.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура намира, че касационната жалба е основателна и следва да бъде уважена.

Административен съд София - град, III касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди изложените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че [фирма] се явява дружество, което е вписано под № РГ-05-76 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор /ЗКФН/, воден от КФН и притежава статут на емитент. В това свое качество дружеството е адресат на нормите на ЗППЦК и подзаконовите актове по прилагането му.

Извършена е проверка на постъпилите в КФН уведомления на консолидирана основа за финансовото състояние за първото тримесечие на 2020 г., при която се установило, че [фирма] в законоустановения срок до 30.09.2020 г. не е представило по електронен път на КФН публично уведомление на консолидирана основа на финансовото си състояние за първото тримесечие на 2020 г.

Прието е, че с изложеното е извършено административно нарушение на разпоредбата на чл. 100о¹, ал. 2 във вр. с ал. 4, във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. 1-во, предл. 1-во във вр. с ал. 4 от ЗППЦК на 01. 10. 2020 г., за което е съставен Акт за установяване на административно нарушение № Р-06-798/28. 10. 2020 г., послужил за издаване на Наказателно постановление № Р-10-268/12. 04. 2021 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 100о¹, ал. 2 от ЗППЦК, емитентът, който изготвя консолидиран годишен финансов отчет, е длъжен да разкрива публично уведомление на консолидирана основа за финансовото си състояние в срок до 60 дни от края на първо, трето и четвърто тримесечие. Съгласно чл. 100т, ал. 1 от ЗППЦК емитентът или лицето, поискало без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, е длъжен да разкрива публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ на комисията и на обществеността. Е., който е извършил само публично предлагане на ценни книжа, е длъжен да разкрива информацията по изречение първо на територията на Република България. Начинът, по който следва да стори това пред КФН, е уреден в чл. 100т, ал. 4 от ЗППЦК – по електронен път.

Съгласно § 45, т. 1 от ПЗР на ЗМДВИПОРНСПП за представяне на информацията по

чл. 100о¹, ал. 2 от ЗППЦК е удължен до 30. 09. 2020 г.

Настоящият касационен състав споделя изводите на СРС относно допуснатото нарушение от страна на дружеството. Имуществената отговорност на дружеството е ангажирана за неизпълнено правно задължение по чл. 100о¹, ал. 2 във вр. с ал. 4, във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. 1-во, предл. 1-во във вр. с ал. 4 от ЗППЦК, като на основание чл. 221, ал. 8, т. 3, предл. 1-во във вр. с ал. 1, т. 3 от ЗППЦК му е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева. Съгласно разпоредбата на чл. 221, ал. 1, т. 3, във вр. с ал. 1 от ЗППЦК, в случай на несъобразяване със задълженията, произтичащи от нормите на чл. 100о¹ от ЗППЦК на извършителите – юридически лица се налага имуществена санкция за нарушения по ал. 1, т. 3 – от 5 000 до 10 000 лв.

В случая безспорно се касае до неизпълнение на задължение за представяне на регулирана информация по смисъла на дефиницията, установена в нормата на § 1, т. 41 от ДР на ЗППЦК, съгласно която такава информация е тази, която следва да се разкрива по реда на глава шеста „а“, раздел II, раздел IIа, глава единадесета, раздел I от този закон и по глава трета от Регламент /ЕС/ № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба /Регламент относно пазарната злоупотреба/ и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията /ОВ, L 173/1 от 12 юни 2014 г./ и актовете по прилагането им.

Срокът за представяне на регулираната информация пред КФН е бил до 30. 09. 2020 г. Видно от доказателствата по делото, към посочената дата тази информация не е постъпила в КФН. Така описаното поведение разкрива неизпълнение на вменено със закон задължение.

Съдът не споделя становището на касационния жалбоподател, че районният съд не се е произнесъл по съществото на спора, като се е обсъдил извършено нарушение на чл. 100о, ал. 2 във вр. с ал. 4, във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. 1-во, предл. 1-во във вр. с ал. 4 от ЗППЦК, вместо по чл. 100о¹, ал. 2 във вр. с ал. 4, във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. 1-во, предл. 1-во във вр. с ал. 4 от ЗППЦК, което е предмет на наказателното постановление. От доказателствата по делото е видно, че съдът аргументирано в мотивите е обсъдил нарушението, предмет на наказателното постановление, а именно – непредставянето по електронен път на КФН публично уведомление на консолидирана основа на финансовото състояние на дружеството за първото тримесечие на 2020 г., което представлява нарушение на чл. 100о¹, ал. 2 във вр. с ал. 4, във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. 1-во, предл. 1-во във вр. с ал. 4 от ЗППЦК. Ето защо е налице очевидна фактическа грешка в обжалвания съдебен акт, в който се твърди, че спрямо дружеството законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност по чл. 100о, ал. 2 във вр. с ал. 4, във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. 1-во, предл. 1-во във вр. с ал. 4 от ЗППЦК, вместо правилното изписване по чл. 100о¹, ал. 2 във вр. с ал. 4, във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. 1-во, предл. 1-во във вр. с ал. 4 от ЗППЦК. Това обстоятелство обаче не представлява основание за отмяна на оспорваното решение, защото по никакъв начин не е ограничена възможността на дружеството да разбере за какво именно нарушение е санкционирано. В тази насока следва да се приемат и за неоснователни твърдения на касационния жалбоподател, свързани с отразяването в НП на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на народното събрание от 13 март 2020 г., вместо правилното изписване на посочения нормативен акт - Закон за мерките и действията по време на извънредното

положение, обявено с решение на народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците.

Посочването в АУАН на ЕИК на друго лице, вместо действителното ЕИК на [фирма], също не е представлява такова съществено нарушение, което да е основание за отмяна на наказателното постановление, както правилно е приел районният съд, тъй като тази грешка е била отстранена по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Лисва неяснота спрямо кое лице е ангажирана административнонаказателната отговорност, след като същото е индивидуализирано с името си, неговото седалище и адрес на управление, както и с управителя на дружеството.

Съдът не споделя и становището в касационната жалба, че не ставало ясно дали дружеството има задължение да представя консолидиран финансов отчет. Съгласно чл. 31, ал. 1 от Закона за счетоводството консолидиран финансов отчет се съставя от предприятие майка, а съгласно § 1, т. 18 от Закона за счетоводството „предприятие майка“ е юридическо лице, което упражнява контрол спрямо едно или повече дъщерни предприятия. Видно от вписванията по партидата на дружеството в Търговския регистър, [фирма] е холдинг и се занимава с придобиване, управление, оценка и продажба на участия в български и чуждестранни дружества. Ето защо следва да съставя консолидиран финансов отчет, съответно уведомление на финансова основана и съгласно чл. 100т, ал. 1, изр. 1-во, предл. 1-во във вр. с ал. 4 от ЗППЦК да го представи пред КФН.

В случая не се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, поради изключителната важност на обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Извършеното съставлява нарушение, разкриващо типичната обществена опасност за нарушенията от този вид.

В разпоредбата на чл. 221, ал. 8, т. 3, предл. 1-во, във вр. с ал. 1, т. 3 от ЗППЦК за юридическо лице е предвидено административно наказание имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв. На [фирма] е наложената имуществена санкция в размер на минимума, предвиден в закона, поради което същата не може да бъде редуцирана.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в производството на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, определени на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 478/ 15. 09. 2021 г., постановено по НАХД № 6605/ 2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

